

לא ידוע. לבו של הגה"ק התפלץ בראותו מחזות אימים אילו ונשא עינוי לשמים בתפילה: מי יתנו ועם ה' המעונה יזכה להיחלץ מן המיצר ולהיות אך ורק בין יהודים בארץ ישראל, באדמת הקודש בין יהודים...

הרהורים אלה אפפו אותו מני אzo ללא הרף ולא נתנו לו מנוח, הגורל המר שפקד את בית ישראל העסיק את מוחו ולבו הטהור ללא הפסק, ושם בעליית הגג של בית מדרשו השכיל להתרומות ולהתעלות והגה עמוקות והתחליל לדבר ולכתוב בשבחה של ארץ ישראל, תוך ריכוז מחשבותיו וכוחותיו ומאמצים על אנושיים, ממש.

הצורות שעלו למעלה ראש, גורלו המר של עם ה' הנטו למשיסה, היסורים שבאו עליו במידה יתרה וגדושה הציתו בקרבו את שלחת אהבת ארץ ישראל שהיתה חבוייה בקרבו ובאה לידי ביטוי בחיבורו "אם הבנים שמחה" שתוכנו: ישובה ובנינה של ארץ הקודש על ידי עלייה המונית של החזרדים לדבר ה'. חיבור נפלא זה כתוב בשפה נרגשת ובתמצית דם לבו בשנת תש"ג בהיותו — קלשונו — עמוק עכור בבירת הונגריה, לשם נאלץ לברות.

ביטויי החיבה של הגה"ק לבני הארץ וכמייתו הבלתי פוסקת להגדיל את היישוב על ידי עלייה חרדיות המונית, שהופגנו על ידו בכל הזדמנויות בפני קהל ועדת. דבריו הוצבי להבות אש שנאמרו ונכתבו בלheat הקודשה מלאי חיבת הקודש בשבח כל מה שנשתחבה בו ארץ ישראל הוצגו לאפעם בראש עוקום, ונתפרשו על ידי חוגים שונים שלא כהלה בכוונה תחילה, ומכאן הרתיעה של בני המשפחה לההדרת הספר הקדוש הזה תקופה ממושכת, וזאת מתוך חרדה לכבודו של האי גאון וקדוש הי"ד, ואמנים חזה בעני קדשו מה שעלול להתרחש וחששותיו הביע באחד ממכתביו האחרונים לבנו הח"מ⁵ בכתביו: "לצערי הרבה ולדאבור ליבי יש שלא ירדו לסוף דעתך בכתיבת ספרי "אם הבנים שמחה" שהוציאתי בהyoutu ב"עמך הבכא" בבודפשט, וסהדי במרומיים! כי בכתבך על ישוב ארץ ישראל עיי אחינו, עני עני יורדה מים מעין הפוגות על עם ה' הנאנחים והנדכים מתוקף חבל הוצאות שאין לתאר. וראיתי בארץ ישראל קרן אורה ועוגן הצלה, ואם כי ידעת וחששתי שמא יתלו בי דברים שלא אמרתני ולא התכווני אליהם, הרי יודע תעלומות יעד עלי כמה שפכתי שיח בפני בוחן לבבות, שדברי לא יהוו להם לפוקה ולמכשול. ובתוךני כי זכותה של אדמת הקודש תעמוד לכל המחוננים את עפרה לבלתך ידך ממנה כל נידח. ותמכתי יתדotti בדברי רבותינו הקדושים - אשר רבנו הגה"ק הרה"צ בעל "מנחת אלעזר" האדמו"ר ממונקאטש, היה רגיל לשננים: הרמב"ם בהלי תשובה [פ"ז ה"ה] פוסק: "אין ישראל נגאלין אלא בתשובה, וכבר

5. ראה מבוא בספרו שווי משנה שכיר מהדורה מחודשת, תש"ד, ירושלים.